

Нека да рекъ на баба бари,
Съ махалката да тя удари,
Бабо удари тѣзи мачка,
Съ твойтѣ махачка,
Че менъ мя на нея дояде,
Защо нерачи мишка да яде,
На баба ся смилило сърцето,
Тя послушала момчето,
Тогози ударила тя съ махачката,
Дѣто была при нея мачката,
Мачката като ся расърдила,
Да гони мишката търтила,
Тогасъ тръгнала мишката,
Да яде на пушката каишката,
Пушката рекла нека ся затика,
Да идъ да убія вълка,
Вълка като ся затекълъ,
Да изямъ бивола рекалъ,
Бивола зель да обикаля,
Отишелъ реката да каля,
Реката тръгнала да тече,
Тамъ камъчито да влече,
Камъчето отъ страхъ недочака,
Отишло да къща наджака,
Наджяка като ся повлякълъ,
Отишелъ дренчето отсѣкалъ,
И тѣй тогисъ момчето,
Зело си званчето.

Видѣ ли читателче мило,
Туй момче колко ся трудило,
Колко трудъ сторило момчето,
До гдѣси зело звѣнчето,
Ами ти младо момче,
Кога ще земишъ твойто звѣнче,